

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1558. usque ad annum 1560

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118588

§. 110. Quorumdam Senatorum obstinatio, nec per ipsam Regis
præsentiam fracta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66800](#)

*Quorundam Senatorum obstinatio nec
per ipsam Regis præsentiam
fracta.*

Verum propudiosa suffragantium liber-
tas nequidem per ipsammet Regis <sup>Thuan. hist.
l. 22. n. 7.</sup>
præsentiam temperari poterat; non
enim ex Senatoribus deerant, qui om-
nis periculi, cui se se exponebant, con-
temptu in Curiæ Romanæ mores, pra-
vosque usus, qui sensim in pernicioſos
errores degenerabant, crebris calum-
niis invehementur, atque exinde sectas
paſſim pullulantes fuisse exortas enun-
tiarent: quid imo illi, qui adeo petu-
lanter perorabant, hæc insuper adde-
bant: censemus mitigandas pœnas,
„& inhibendam judiciorum severitatem,
„donec ex Concilii Oecumenici aucto-
„ritate Religionis dissidia post emen-
„datam Ecclesiæ disciplinam compone-
„rentur: Porro hujus sententiæ auctor
fuerat Arnoldus Ferrerius classium in-
quisitoriarum Præses, eumque secutus
fuerat Antonius Fumeus, Paulus Fo-
xius, aliique paulo ante nominati. His
quoque accessit Claudio Viola, & post
eum Ludovicus Faber vir acri, & ge-
neroſo ingenio prædictus, qui postremo
addidit, omnibus quidem constare, quod
Religionis dissidium turbis causam præ-
beret:

Sæcul. XVI beret, sed videndum ajebat, quis vere
A.C. 1559. turbarum auctor sit, ne etiam, quod

Achabo olim turbas objectanti expro-
 bravit Elias, in re simili nunc respon-
 deatur: *tu quis es, qui conturbas Israhel?*
 Ad hæc Annas Burgus multa de æter-
 na Dei providentia, cui cuncta pare-
 necesse habent, præfatus, ubi ad rem,
 „de qua agebatur sermonem suum con-
 vertebat, hæc subjicit: plurima sunt
 „hominum flagitia, ac delicta legibus
 „damnata, quibus expiandis neque la-
 „queus, neque serviles cruciatus suffi-
 „cerent: nam audiuntur blasphemiae,
 „committuntur adulteria, profusæque
 „libidines regnant, necnon crebra per-
 „juria dicuntur, quæ tamen non modo
 „dissimulantur, sed propudiofa licentia
 „foventur, cum interim nova quotidie
 „adversus eos supplicia parentur, quos
 „nullius mali criminis reos adhuc hæc
 „ætas vidit, nam læsæ Majestatis ac-
 „cufantur illi, quibus nulla Principis
 „mentio suit nisi inter vota, ac preces,
 „necnon iidem leges violasse, civita-
 „tum, ac Provinciarum fidem ad sedi-
 „tionem concitasse, populorum animos
 „ad scelus corrupisse accusantur, cum
 „tamen de his vel unquam eos cogitasse
 „ab exquisitis testibus hucusque extor-
 „queri haud potuerit: an potius, quod
 „pudenda, & adulta ruentis Romanæ
 poten-

„potentiæ vitia, sacræ Scripturæ ad- **Sæcul. XVI.**
 „mota face, revelaverint, & nunc de- **A.C. 1559.**
 „mum emendari expositulent, sedicio-
 „sius egisse arguuntur.

Postea suo ordine Præsides senten-
 tiam dixere, & Christophorus quidem
 Harlæus, necnon Petrus Seguierius
 graviter, sed modeste & in nulla re sub-
 missionem Regi tum semper præsenti de-
 bitam violantes hæc exponebant: „Equi-
 „dem in judiciis hujusmodi capitalibus
 „rite, ac recte hactenus defuncta est
 „Curia, sperandumque, quod semper
 „illa, prout antea fecerat, munere suo
 „optime defungatur ad maximam Dei
 „Gloriam, quin Regem, populumve
 „ejus pœnitere posit:,, Christopho-
 rus autem Thuanus, Parens illius,
 qui rerum suo ævo gestarum historiam
 nobis reliquit, liberius ajebat, quod Co-
 gnitor, & advocati regii nota digni essent,
 cum Curiæ decreta fuggillare, & eo-
 rum auctoritatem in dictamen vocare
 ausi fuissent. „Postea Renatus Balietus
 censuit, decreta, de quibus querela in-
 stituta esset, denuo retractanda, & ple-
 nius de iis dignoscendum esse. Mina-
 riusrus Præses paucis verbis, ut invidiam
 moliret, regis edita servanda censuit.
 Postremo Ægidius Magister, primus
 Regii Senatus Præses vehementer ad-
 modum contra Sectarios peroravit,
 exem-

Sæcul. XVI exemplo Albigensium in medium pro-
A.C. 1559. lato, ex quibus sexcenti (*) uno die
 Philippi Augusti jussu exusti fuere; postea Waldensium protulit exemplum, qui
 partim in domibus suis, partim in spe-
 luncis, ac lapicidinis, in quibus late-
 bant, fumo suffocati sunt. Hos omnes
 ita perorantes Rex, quin illos inter-
 rumperet, perbenigne exceperat: post-
 quam vero cuncti suas sententias edixe-
 rant, Pro-Cancellarius ad Regem sub-
 limiori folio sedentem adit, & sevoca-
 tis, qui cum eo venerant, proceribus,
 Sangermanum Curiæ Notarium, qui
 Senatorum sententias perscripserat, ac-
 cersit, & Cartam, in qua illæ per-
 scriptæ erant, sibi tradi jubet, mox
 que Regi porrigit. Rex omnibus per-
 lectis verba rursus ad Senatum fecit,
 & Senatores, quod negotium, a quo
 Reipublicæ summa dependet, se ignaro
 incepissent, graviter perstringit, nec-
 non sibi, quod ante diversis rumoribus
 acceperat, nunc liquido constare ait,
 quosdam inter ipsos esse, qui Pontif-
 cis, ac regiam auctoritatem despiciant
 his addidit, quod ea paucorum sit culpa,
 quæ tamen toti Ordini probro, auctori-
 bus

(*) Thuanus, ex quo Continuator hæc
 ad verbum descripsit, ait, duntaxat centum
 fuissè combustos.

bus autem exitio futura foret: proinde **Sæcul. XVI.**
inquietabat se hortari ceteros, ut in officio permaneant. **A. C. 1559.**

§. CXI.

*Duo Senatores Faber, & Burgus
Regis jussu capti.*

Demum Rex confurgens, ac Fabri, & Burgi Senatorum oratione vehementer commotus, Gabrieli Montgomerio Satellitum Præfecto, ut ambos comprehendenderet, atque ad carceres deduceret, imperat: post meridiem vero pariter in suis quisque ædibus capti, atque Bastiliæ, ut vocant, inclusi fuere Paulus Foxius, Fumeus, & Porta: idem quoque fatum subiissent Ferrerius, Valla, & Viola, nisi suorum amicorum ope adjuti sese imminenti periculo subduxissent.

§. CXII.

*Jacobi Spifamii caufsa a Senatu
cognosci cœpta.*

Altera die rursus convocatis Curiæ *Thuan. i. c.* Patribus ex Regis mandato de Jacobi Spifamii Episcopi Nivernensis, qui *læ Pope-liniere l. 8. Bullinger l. i. hist. sui temp.* tum forte ducta clam uxore aberat, & Genevam se contulerat, caufsa cognosci cœpit. Hic idem Spifamius Parisiis natus originem trahebat ex Itala, ac nobili Luccensium Familia, ex qua jam *Hist. Eccles. Tom. XLIII.* O Anno